

הסכס הסכס

גם בגלל שזה צומת, וגם בגלל שמכחינה גראפית זה יוצר את הצורה של ארץ ישראל השלמה. דימיון יצירתי.

מיד אחרי נכנס רחבעם זאבי, מלווה בכבודו. גנדי פתח בתלונה על הליך קביעת סדר התור לכניסה לפני הווי עדה. הגענו כחצות ראשונים לשער פלומבו. משוםמה נאמר לנו הבורק שאנו שניים. גנדי ביקש לרשימתו את האות ט'. טראנספיר.

אחרי כן הגיעו נציגי הכוח השקט. נכנסו בשקט, ממש הלכו על בהונות רגליהם. יעקב גרוס, ראש הרשימה. לגרוס 1750 תומכים, 81 מועמדים לכ" נסת. "זה מספיק לנו, לכן לא הגשנו יותר", הסביר. הוא ביקש את צמד האורז, יותן, "הגיע הזמן להזין דברים". רשימה תימהונית משהו, המרבית על שלווה, קידום, טוהה.

אחרי כן יחזירו. הגימלאים כבר המתינו. הם עוררו כבוד. הביאו עימם חתימות של 8000 בכתוביות רל של 40 אלף רולר הצלילו לעורר סימפטיה. כל אחד נתן הלוואה של 1000 שקל. אם נקבל מיומון בחירות, יוחזרו ההלוואות, אמר ראש הרשימה, אבא גפן. "אנחנו מפיצים פלקטים, מחלקים כרוזים בבתים, עוברים בין בתי האבות ומוערי ההגימלאים".

וכשהכל כבר סברו שיוכלו לצאת להפסקת הצהריים, הגיע אברהם דני" גז, ראש רשימת תנ"ך היקום. איש צנום, נמוך קומה, שרשם במצעו של" שה עיקרים: להגביר התיירות, לקדם הספורט ולהשכין שלום בין יהודים לערבים. מדוע ספורט? האיש משמש שופט בכדורגל בליגה ב'.

כדגנ"ז בא ללא הסכום הנדרש, כשברידו רשימה של 555 תומכים בלבד.

השר יגאל הורביץ הוא עובד ציבור. הוא מקבל משכורת ממדינת ישראל כדי לעבוד כשר בממשלה. אסור לו לקבל כל טובות הנאה, שמטרתן להשפיע על עבודתו, היינו על הצבעותיו בממשלה. ב-28 ביוני 1986, מוצאיי שבת, בביתו של אריאל שרון בחוות שיקמים, נחתם הסכם בין יגאל הורביץ לבין יצחק שמיר, יצחק מרעי (שכתב את ההסכם באותו מעמד) ואריאל שרון, שלפני הובטח לסיעת אומץ של הורביץ המקום ה-6 ברשימה לכנסת. לבא אחריו בסיעה הובטח מקום בעשירייה השלישית, ולמועמד השלישי הובטח מקום בעשירייה הרביעית. שני מקומות ריאליים ואחד חצי ריאלי.

ההסכם נשמר בסוד עד מאי 1987. מאז חתימתו ועד תום כהונתו של נחמס פרס כראש ממשלת האחרות, באוקטובר 1986, המשיך הורביץ להעמיד פנים כאילו הוא שר מטעם סיעת המערך. ההסכם להקמת ממשלת האחרות הלאומית, שנח" תם ב-13 בספטמבר 1984, קובע במפורש:

- 1) הממשלה תיכון על בסיס עקרונות כד" להלן:
א. שיוויון במיספר השרים בין המערך לליי כוד.
ב. יצירת איזון בצירוף סיעות נוספות, באופן שלא יוצר רוב למחנה אחד על רעהו.
ג. חדל אחד השרים מכל סיבה שהיא לכהן כחבר בממשלה, תבחר מיפלטתו את השר שבא תחתיו.
ד. חדל אחד השרים לכהן כחבר בממשלה, ולא נבחר אחר תחתיו, רשאי הצד שעל מחנהו נמנה לצרף לממשלה שר אחר תחתיו, כדי שישמר האיזון בין שני המחנות.
 ברור מן ההסכם הזה כי העיקרון העליון היה האיזון. הממשלה הוקמה על בסיס 12 שרים למחנה המערך, 12 לליכוד, והשר יוסף בורג כלשון-מאזניים.

ענת טרוניטסי, העולם הזה

עם פרס על תקן המערך

עם שרון צילצול בבירה

הונאת החוקרים. בעמדת שלום תמך היועץ המישפטי של השרות.

היועץ המישפטי לממשלה תבע הקמת ועדת חקירה משפטית בשאלה זו. הנושא היה צריך להיות מובא להכרעה בישיבת הממשלה ב-29 ביוני 1986. פרס הצהיר ב-13 ביוני, במהדרת-החרושת בטליוויזיה, כי יתמוך בהקמת ועדת חקירה מישפטית. השר יוסף שפירא רמז לעיתו-נות כי הוא עשוי לתמוך בכך, והשר יוסף בורג הודיע שאם קולו לא יהיה המכריע, יתמוך בעמדת היועץ המישפטי לממשלה.

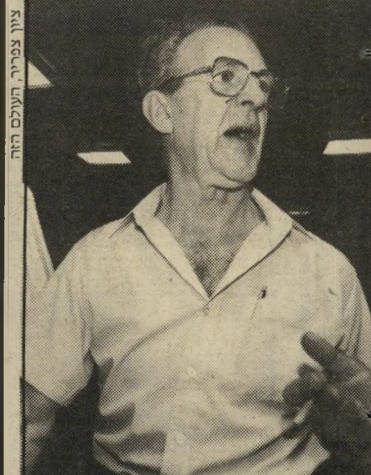
שמיר העיר קורס לכן, במסגרת החקירה, כי לא ידע כלל על הטיית העדויות. ברור כי חקירה מישפטית היתה חרושת את גורלו. יתרה מזו: היא היתה מאפשרת לפרס שלא להעביר את ראשות-הממשלה לשמיר באוקטובר הקרוב.

בשעה 1.30 בבוקר, אור ליום השישי, ה-27 ביוני, טילפן שמיר לשרון וביקשו להניע את התהליך. בעבור כמה שעות התקשר שרון עם הורביץ וביקשו לבוא לביתו, ושם נחתם ההסכם. שרון שיכנע את הורביץ לתמוך בעמדת הליכוד בעניין ועדת החקירה המישפטית. ואכן, כאשר הגיע הנושא להצבעה, ב-14 ביולי, הצביעו 14 שרים — וביניהם הורביץ — נגד החקירה, ואילו 11 שרי-המערך, למעט הורביץ, תמכו בהצעה. פרס דחה את ההצבעה, אחרי שנודע לו כיום-ההצבעה המקורי, ה-29 ביוני, על השינוי בעמדת הורביץ. הליכוד ראג להודיע על השינוי הזה גם לשפירא ולבורג, שהחליטו לעבור למחנה-הליכוד.

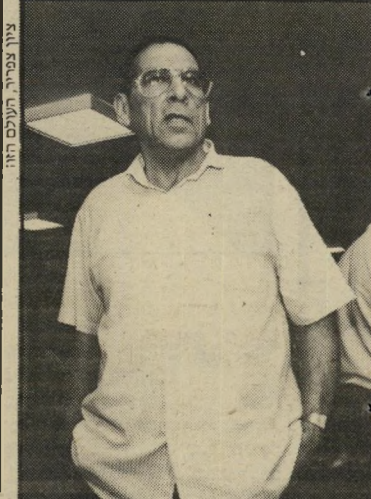
צבעה גורלית אחרת, סבה הצביע הורביץ ב-27 בניגוד לדיעותיו המוצהרות בגלל ההסכם עם הליכוד, היתה באוגוסט 1987 בעניין הלבאי.

בתוקף ההסכם החשאי, הצביע נגד המערך בענין השב"כ, הלבאי וההסכם עם חוסיין

ראשי-הממשלה שימעון פרס ידע כי אין מנוס לביטול הפרוייקט, אולם הוא לא רצה להצביע נגד הלבאי. לפני ההצבעה בממשלה על נושא זה כתב פרס לרכין פתק שבו קבע כי יחסי-הכוחות יהיו 12 נגד 12, בהניחו כי הורביץ ומרעי יתנגדו לפרוייקט, כפי שהצהירו פעמים רבות כציבור. **יום לפני ההצבעה הפעיל הליכוד מכבש על מודעי, ששינה את דעתו.** השר מישה ארנס קרא להורביץ לשיחה והסביר לו כי הצבעתו נגד הליכוד בנושא ה"לבאי" עשויה לגרום לביטול ההסכם עימו. וכך נוצר רוב בעד המשך ה"לבאי". פרס דחה את ההצבעה, וכפה על שושנה ארכלי אלמוזלינו להימנע. דבר זה, יחד עם השינוי המפתיע בעמדת השר משה נסים, שהצטרף למתנגדים, הבטיח את הרוב לביטול הפרוייקט. אולם העובדה היא כי יגאל הורביץ הצביע שוב נגד סיעתו, המערך אשר מטעמה ישב בממשלה, ובהתאם להסכם החשאי שחתם עם הליכוד. נושא חשוב שלישי, שבו פעל הורביץ לפי ההסכם, הוא עניין השלום. כאשר עשה שימעון פרס את ההסכם עם המלך חוסיין, הוא אמר למלך כי יש לו בממשלה רוב להס" כם. הוא אמר זאת כהניחו כי עימו 12 שרי-המערך, ובכללם הורביץ. **זמן קצר לאחר מכן, במאי 1987, התפרי סם ההסכם, הורביץ עזב את סיעת-המערך והותיר את פרס ללא הרוב שחשב שיש לו. יגאל לביב**

מועמד רחבעם זאבי (מוזלדת) מ' כמו טרונספר

מועמד גפן (גימלאים) סימפטיה 40 אלף דולר

השופט אל שופט, שיש צורך ב-1500 תומכים, אך בדג'ו שלו. הסביר לא מנע בעדו מלבקש אות לרשימתו. תנ"ך היקום, הוא מסכי, הוא ספר העולם הזה 2665

בעוד שישב בממשלה אשעם המערך, חתם יגאל הורביץ הסכם חשאי עם הליכוד

עם סיעת-המערך נמנו השרים יגאל הורביץ (אור מץ) ואמנון רובינשטיין (שינוי).

כאשר חתם הורביץ בחשאי על ההסכם עם הליכוד הוא חדל למעשה מלהימנות על מחנה-המערך, ובכך הוסר ההסכם הקואלי-ציוני הפרה מהותית.

המצב הוחמר כמה חודשים לאחר ההסכם בין הור" ביץ לליכוד, עם פרישת רובינשטיין מהממשלה, והימנעות פרס מצירוף אחר תחתיו. אולם פרס והמ"ך רך היו בטוחים, עד מאי 1987, כי הורביץ הוא משי להם. רק במאי 1987 התפרסם ההסכם הסודי. שלא מעניינת מרחפת על החלטות הממשלה מסוף יוני 1986 ועד מאי 1987, מאחר והורביץ והליי כוד הפרו את ההסכם על הקמת-הממשלה.

שאלה יותר מעניינת: כמה הצבעות מוכר הורביץ לליכוד תמורת המקומות הב" מוחיים? לי ידוע על שתיים.

מדוע הסכים שמיר לשלם מחיר כה כבד להור" ביץ?

ביוני סערה המדינה סביב פרשת השב"כ. בעיקבות רצח חוטפי אוטובוס 300 על-ידי אנשי שב"כ, התברר כי אנשי השב"כ העלימו ראיות שיקרו לחוקרים. ראש השב"כ, אברהם שלום, הצהיר בפומבי כי פעל "בסמכות וברשות", וכי ראשי-הממשלה יצחק שמיר (לפני הקמת ממשלת-האחרות הלאומית) אישר את

להגיש את רשימתו לוועדה. תייר ככ" לל לא התכוון. אני עוד לא מוכן, אני רוצה לחכות עד הסוף". טלפון מהסדרנים בכניסה התריע שבאו נציגי רשימה נוספת: דרך ארץ. ראשי-הרשימה, טל אורכך, נבוכד מעט מהתנפלות העיתונאים המשתרים לעי בודה. המסר שלנו הוא קשר ישיר בין (המשך בעמוד 37)

רשימה, אבל ביטלתי אותה. אני מצ" טרף לליכוד, כי שימעון פרס רוצה מדינה פלסטינית". טייב לא הסתפק בזה והביא כרוזת ממכונתו. תייר מיהר לתקן: אתה לא איתי! אף פעם לא הצ" הרתי שאני תומך המיפלגה; מה אתה עושה ליי מה אתה בכלל מתעריב? בשעה 4 וחצי נכנס תייר ממשכנ" הכנסת. הסדרנים היו משוכנעים שבא ויקטור תייר, ראש רשימת אחרות, וא" מיל טייב, המייצג את אורחים למסן המדינה. ויקטור תייר: "עדיין לא החלטתי אם להגיש את הרשימה. זה תלוי בגלריה. אתה מבין למה הכוונה גלריה? הגלריה הקיימת היא רפובליקת-כוננות". טייב, שעמד לידו, התפרץ: "באתי לעזור לוויקטור תייר. גם לי היתה

שמחברים אותו כבר זה שנה וחצי. הוא בא להתוות דרך-חיים חדשה ליקום, וישמש ל-5000 השנים הבאות. הוא דיבר על הקמת בית-המיקרש, שיסת" רע על הרצהופים והרהיוזותים, ושאליו תושב מנות-הזהבה. עורך לויקטור תייר. בשעה 3 וחצי אחרי-הצהריים עמדו ליד שער-הכ" גיסה לרחבת-הכנסת המתמודד הניצח,